

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUE nr. 93/07

13 december 2007

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-250/06

United Pan-Europe Communications Belgium NV (UPC)
Coditel Brabant BVBA
Intercommunale vennootschap voor kabeltelevisie (Brutele)
Wolu TV VZW / Belgische Staat

DE TOEKENNING VAN HET „MUST-CARRY”-STATUUT AAN OMROEPORGANISATIES KAN HAAR RECHTVAARDIGING VINDEN IN EEN CULTURBELEID

Voor de toekenning van dat statuut moet een transparante procedure worden doorlopen en moeten objectieve en niet-discriminerende criteria worden gehanteerd

UPC, Coditel Brabant BVBA, Brutele en Wolu TV VZW zijn „kabeldistributeurs” die de distributie van de programma’s van talrijke omroeporganisaties verzorgen, met name in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (België).

De nationale regeling legt hun de verplichting op om in bedoeld gebied de televisieprogramma’s uit te zenden van bepaalde onder de Franse of de Vlaamse Gemeenschap ressorterende omroeporganisaties, die het „must-carry”-statuut bezitten. Die regeling beoogt het pluralistische en culturele karakter van het programma-aanbod op de kabeltelevisienetten te vrijwaren en de toegang van alle kijkers tot dit pluralisme te waarborgen.

De kabeldistributeurs zijn evenwel van mening dat die regeling de vrijheid van dienstverrichting op ongerechtvaardigde wijze belemmert. Daarop heeft de Belgische Raad van State, waarbij kabeldistributeurs die regeling aanvechten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verschillende prejudiciële vragen gesteld.

Het Hof stelt om te beginnen vast dat een dergelijke „must-carry”-regeling rechtstreeks de voorwaarden voor de toegang tot de dienstenmarkt bepaald door de in andere lidstaten dan het Koninkrijk België gevestigde dienstverrichters die niet het „must-carry”-statuut bezitten, een last op te leggen, namelijk over de voorwaarden voor de toegang tot het net te moeten onderhandelen, die niet rust op de dienstverrichters die dat statuut wel bezitten. Zelfs indien de regeling aldus zou moeten worden opgevat dat zij het „must-carry”-statuut niet uitdrukkelijk voorbehoudt aan de in België gevestigde omroeporganisaties, zal dat statuut eerder worden toegekend aan die organisaties dan aan die welke in andere lidstaten zijn gevestigd, aangezien het een instrument van cultuurbeleid vormt dat in wezen tot doel heeft, de Belgische burger

toegang tot de lokale en nationale informatie en tot hun eigen cultuur te waarborgen. **Een dergelijke regeling beperkt dus de dienstverrichtingen tussen lidstaten.**

Het Hof herinnert er evenwel in de eerste plaats aan dat een cultuurbeleid een dwingende reden van algemeen belang kan vormen die een beperking van de vrijheid van dienstverrichting rechtvaardigt.

Derhalve moet worden erkend dat de aan de orde zijnde nationale regeling een doelstelling van algemeen belang nastreeft, aangezien zij tot doel heeft, het pluralistische karakter van het televisieprogramma-aanbod in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te vrijwaren, en aldus past binnen een cultuurbeleid dat tot doel heeft, in de audiovisuele sector de vrijheid van meningsuiting van de verschillende, met name sociale, culturele, taalkundige, godsdienstige en filosofische, stromingen in dat gebied te behouden.

In de tweede plaats is, rekening houdend met het tweetalige karakter van het gebied Brussel-Hoofdstad, een dergelijke regeling een geschikt middel om het beoogde culturele doel te bereiken, aangezien zij de kijkers waarborgt dat zij in hun eigen taal toegang hebben tot de lokale en nationale informatie en tot programma's waarin hun cultureel erfgoed tot uitdrukking komt.

Met betrekking tot in de derde plaats de vraag of de regeling noodzakelijk is voor de verwezenlijking van het nagestreefde doel, benadrukt het Hof dat ook al beschikken de nationale autoriteiten over een ruime beoordelingsvrijheid in dat verband, de eisen die bij de uitvoeringsmaatregelen van een dergelijk beleid worden gesteld, in geen geval onevenredig mogen zijn aan dat doel, en dat de wijze waarop zij worden toegepast, niet mag leiden tot discriminatie van de onderdanen van andere lidstaten.

Bijgevolg moet bij de toekenning van het „must-carry”-statuut allereerst een transparante procedure worden doorlopen die gebaseerd is op vooraf voor de omroeporganisaties kenbare criteria, zodat wordt voorkomen dat de beoordelingsvrijheid van de lidstaten willekeurig wordt uitgeoefend. In het bijzonder moet iedere omroeporganisatie vooraf de aard en de strekking van de precieze voorwaarden waaraan moet worden voldaan, alsmede de openbaredienstverplichtingen die zij in voorkomend geval moet aanvaarden voor de toekenning van dat statuut, kunnen bepalen. In dit verband kan de loutere vermelding in de toelichting op de nationale regeling van beginselverklaringen en van algemene beleidsdoelstellingen niet voldoende worden geacht.

Vervolgens **moet de toekenning van het „must-carry”-statuut gebaseerd zijn op objectieve criteria die het pluralisme kunnen waarborgen** door in voorkomend geval door middel van openbaredienstverplichtingen de toegang tot met name de nationale en lokale informatie op het betrokken grondgebied mogelijk te maken. Een dergelijk statuut kan dus niet automatisch worden toegekend aan alle televisiezenders die door een zelfde particuliere omroeporganisatie worden uitgezonden, maar het moet strikt worden beperkt tot die waarvan de globale inhoud van de programma's een dergelijke doelstelling kan verwezenlijken. Bovendien mag het aantal kanalen dat aan de onder het „must-carry-statuut” vallende particuliere omroeporganisaties is voorbehouden, niet kennelijk hoger zijn dan noodzakelijk is om die doelstelling te bereiken.

Tot slot **mogen de criteria op basis waarvan het „must-carry”-statuut wordt verleend, niet discriminerend zijn.** In het bijzonder mag de toekenning van dat statuut noch in rechte noch in feite afhankelijk worden gesteld van een vereiste van vestiging op het nationale grondgebied.

Het staat aan de verwijzende rechter om te bepalen of die voorwaarden zijn vervuld.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: FR, DE, EN, NL, ES, EL, IT, PL, PT, RO

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-250/06>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988